

Minister Klimatu i Środowiska

Paulina Hennig-Kloska

DOZE-PL.050.9.2025.GS
4013468.16187804.13063676
Warszawa, 19-10-2025

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację K10INT12587
Na temat: rozwoju przedsiębiorczości w kontekście transformacji energetycznej
wynikającej z KPEiK.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z interpelacją Posła Pawła Sałka, Macieja Mateckiego oraz Janusza Kowalskiego w sprawie rozwoju przedsiębiorczości w kontekście transformacji energetycznej wynikającej z KPEiK, K10INT12587 proszę przyjąć poniższą odpowiedź w zakresie właściwości Ministra Klimatu i Środowiska.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska wspiera rozwój autoprodukcji przemysłowej w oparciu o odnawialne źródła energii (dalej: OZE) w każdej możliwej formie, która wpływa na zwiększenie niezależności energetycznej nie tylko przemysłu, ale i całego kraju.

Jeśli chodzi o local content w sektorze onshore warto zwrócić uwagę, że już publikacja Instytutu Jagiellońskiego z 2021 r. pt. „*Diagnoza obecnej sytuacji i potencjału krajowego łańcucha dostaw dla lądowej energetyki wiatrowej w Polsce oraz rekomendacje na rzecz optymalizacji jego rozwoju*” wskazywała na istotny udział krajowego łańcucha dostaw w sektorze „onshore”. W opracowaniu szacowano udział dostawców komponentów i usług z Polski dla lądowej energetyki wiatrowej na poziomie ok. 60% z ambicją sięgającą 75% w ciągu najbliższych 10 lat. Jako jedno z głównych czynników ograniczających zwiększenie udziału krajowych dostawców w łańcuchach dostaw dla lądowej energetyki wiatrowej wskazywano restrykcyjne zasady lokalizowania energetyki wiatrowej na lądzie. Autorzy raportu zwracali uwagę na wpływ zasady 10H w tym obszarze.

Zdaniem Ministerstwa Klimatu i Środowiska zaletowana nowelizacja ustawy o inwestycjach z pewnością wpłynęłaby pozytywnie na udział polskich przedsiębiorstw w realizacji takich inwestycji. Można odnieść wrażenie, że w przestrzeni publicznej dominuje narracja, jakoby jedynymi przedsiębiorstwami, które czerpią korzyści z inwestycji polegających na pobudowaniu elektrowni wiatrakowych byli zagraniczni producenci elementów turbin wiatrowych. Nie zwraca się jednak uwagi, że same koszty zakupu elementów turbiny wiatrowej to faktycznie główny choć niejedyny koszt.

Autorzy opracowania zwracają szczególną uwagę na prace związane z wyborem lokalizacji, przeprowadzeniem analiz technicznych, środowiskowych, prawnych oraz finansowych, planowaniem, projektowaniem itp. W tym segmencie udział polskiego wkładu może

niekiedy osiągnąć nawet poziom 90%. To samo się tyczy udziału polskiego przemysłu w fazie budowy i przyłącza energetycznego. W tym obszarze autorzy opracowania również wskazują nawet na 90-proc. udziału polskiego przemysłu. W fazie obsługi i eksploatacji możemy liczyć nawet na 70-proc. udział wkładu krajowego.

W zakresie tych przedsięwzięć istnieje możliwość zaangażowania się w duże projekty infrastrukturalne.

Warto także zwrócić uwagę na potencjał polskich przedsiębiorstw w produkowaniu samych turbin wiatrowych. Turbina wiatrowa projektowana przez przedsiębiorstwo Famur będzie w ok. 75% powstawała w Polsce. Firma informuje, że elementy turbiny wiatrowej będą produkowane w Katowicach i szacuje, że pierwsze „polskie” turbiny wiatrowe będą mogły zacząć produkować energię elektryczną już w 2027 r.

Należy zwrócić też uwagę, że pobudzenie polskiego przemysłu w zakresie wytwarzania instalacji OZE było jednym z celów powołania porozumień sektorowych dla branż: PV, biogazu oraz biometanu jak również morskiej energetyki wiatrowej, których istotnym elementem jest kwestia zwiększenia udziału krajowego łańcuch dostaw towarów i usług, tzw. „local content”.

W przypadku prac w ramach Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju morskiej energetyki wiatrowej w Polsce wsparcie rozwoju sektora oraz maksymalizacja „local content” jest wręcz celem strategicznym. Założono w nim osiągnięcie następujących celów w zakresie krajowego udziału dostaw towarów i usług:

- I faza systemu wsparcia – nie mniej niż 20-30%;
- II faza systemu wsparcia do 2030 roku – co najmniej 45%;
- Projekty realizowane po 2030 roku – co najmniej 50%.

Morska energetyka wiatrowa stanowi kluczowy element krajowej strategii energetycznej. Polska planuje osiągnąć 5,9 GW mocy zainstalowanej do 2030 r. i ok. 18 GW do 2040 r. Te cele zostały uwzględnione w projekcie Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. Inwestycje w morskie farmy wiatrowe na polskim Bałtyku mają istotne znaczenie gospodarcze – generują realne zamówienia dla krajowego przemysłu i firm, stymulując rozwój gospodarki. Z perspektywy administracji publicznej, rozwój MFW to strategiczna szansa na trwałe zakorzenienie lokalnego łańcucha dostaw i usług w sektorze offshore wind.

Polskie firmy aktywnie uczestniczą w rozwoju morskiej energetyki wiatrowej jako dostawcy, podwykonawcy i partnerzy technologiczni. Dysponują już dziś wiedzą, doświadczeniem, zasobami i dużym potencjałem. Na rynku działa wielu producentów i usługodawców w zakresie surowców (np. stal, miedź), projektowania i przygotowania inwestycji, produkcji komponentów turbin: wirników, gondoli, wież, konstrukcji wsporczych. Firmy z Gdańska, Szczecina, Gdyni, a także z centralnej i południowej Polski, są częścią łańcucha dostaw, co pokazuje, że offshore wind to impuls rozwojowy dla całego kraju, nie tylko dla regionów nadmorskich.

Z pierwszych sprawozdań dotyczących realizacji planu łańcucha dostaw materiałów i usług wynika, że „local content” dla projektów pierwszej fazy morskiej energetyki wiatrowej przekracza 20%. Biorąc pod uwagę, że offshore wind to nowy sektor w Polsce, osiągnięty poziom krajowego udziału należy uznać za imponujący.

Dodatkowo Porozumienie sektorowe na rzecz rozwoju morskiej energetyki wiatrowej w Polsce ułatwiło wzajemny dialog między zainteresowanymi uczestnikami rynku (potencjalnymi dostawcami i wykonawcami). Stroną porozumienia jest także Ministerstwo Rozwoju i Technologii, które razem z przedsiębiorcami, pracownikami i organizacjami społecznymi pracuje nad tworzeniem jak najlepszych warunków do rozwoju polskich firm, które są kołem napędowym polskiej gospodarki.

Na poziomie unijnym zwraca się uwagę na zagrożenie, jakie dla europejskiej gospodarki stanowią wysoko skoncentrowane łańcuchy dostaw. Tym samym istotnym celem dla instytucji unijnych stało się zwiększenie odporności gospodarki UE, wymagające m.in. dywersyfikacji źródeł dostaw i rynków eksportowych, wspierania bazy badawczej i przemysłowej w strategicznych obszarach¹. Szczególnie istotne w kontekście wspierania produkcji energii z odnawialnych źródeł energii jest Rozporządzenie 2024/1735 (tzw. Net-Zero Industry Act). Nakłada ono na państwa członkowskie obowiązek, by przygotowując po 30 grudnia 2025 roku aukcje na potrzeby wdrażania energii ze źródeł odnawialnych, uwzględniły w nich m.in. kryterium służące ocenie wkładu aukcji w odporność.

Zgodnie z powyższym Ministerstwo Klimatu i Środowiska prowadzi działania legislacyjne mające na celu wzmocnienie pozycji polskich dostawców materiałów i usług w sektorze OZE. Od 30 grudnia 2025 r. kryteria pozacenowe będą obowiązkowe w aukcjach OZE, co zachęci polskie firmy do inwestycji w produkcję, certyfikację i szkolenia, wzmocni ich pozycję negocjacyjną wobec zagranicznych deweloperów i umożliwi rozwój konkurencyjnego sektora przemysłowego wokół morskiej energetyki wiatrowej.

Idea przyświecająca wprowadzeniu tego wymogu wiąże się z postulatem zmniejszenia obecnych i unikania powstawania nowych strategicznych zależności od pojedynczych państw trzecich w zakresie dostaw technologii energii odnawialnej i ich głównych komponentów oraz zwiększeniem zdolności produkcyjnych Unii w zakresie tych technologii i komponentów.

Realizacji tego założenia ma sprzyjać wymóg wprowadzenia przez państwa członkowskie konkretnych warunków związanych z pochodzeniem produktów i głównych komponentów. Ponadto, na potrzeby oceny wkładu w odporność Komisja będzie przyjmować akt wykonawczy zawierający ich wykaz, obejmujący zaktualizowane informacje na temat udziałów unijnych dostaw pochodzących z różnych państw trzecich w ostatnim roku.

Warto również podkreślić, że w Rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2025/1176 określającym kryteria wstępnej kwalifikacji i kryteria udzielenia zamówienia w odniesieniu do aukcji na potrzeby wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, zwrócono szczególną uwagę na obecną zależność Unii, jak i ryzyko jej zwiększenia, od dostaw z Chińskiej Republiki Ludowej. Z tego powodu ustanowiono dodatkowe wymogi w odniesieniu do produktów końcowych i głównych komponentów pochodzących lub montowanych w tym kraju w przypadku technologii lądowej i morskiej energetyki wiatrowej.

¹ *Wspólny komunikat do parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady w sprawie Europejskiej strategii bezpieczeństwa gospodarczego, JOIN/2023/20 final.*

Ministerstwo Klimatu i Środowiska postrzega niezależność energetyczną i rozwój gospodarczy jako wielowymiarowy proces, który łączy ze sobą rozwój technologii niskoemisyjnych, dywersyfikację źródeł energii oraz modernizację istniejącej infrastruktury.

W tym kontekście MKiŚ tworzy stabilne i przewidywalne ramy rozwoju odnawialnych źródeł energii, mając na celu ograniczenie zależności Polski od paliw kopalnych, w tym dążenie do budowy nowoczesnego, zrównoważonego i zeroemisyjnego systemu energetycznego, zgodnego z celami polityki klimatycznej Unii Europejskiej oraz krajowej strategii energetycznej poprzez wdrażanie odpowiednich regulacji, mechanizmów wsparcia oraz strategicznych inwestycji.

Jednym z priorytetów jest zmniejszenie zależności paliwowej poprzez wspieranie rozwoju OZE, które przyczyniają się do zwiększenia konkurencyjności na rynku energii. Nowi wytwórcy, od prosumentów i ich domowych instalacji, aż po wielkoskalowe inwestycje, wnoszą dodatkową podaż, która wzmacnia konkurencję na rynku. Ograniczenie monopolizacji rynku wpływa korzystnie na warunki cenowe dla odbiorców.

Z wyrazami szacunku

Paulina Hennig-Kloska
Minister Klimatu i Środowiska
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/